

О. Трѣбва. Ный емы мъртви въ прѣстѣпленія-та и грѣхове-тъ и трѣбва да идемъ при Исуса за да ны съживи. Еф. 2; 1. Іоан. 10; 10.

П. Пріе ли Исусъ тогоъзъ началника?

О. И станѣ, та отиде слѣдъ него Исусъ, и ученици-тъ му. (Ст. 19.)

П. Що станѣ, като отиваше Исусъ съ началникъ-тъ?

О. И ето, жена която страдаше отъ кръвотечение дванадесетъ години, пристѣпи изъ отзадъ, и допрѣ ся до полѣж-тъ на дрехѣ-тъ му. (Ст. 20.)

П. Има ли още друго писано за тѣѣжъ женѣ?

О. Има. Писано е за неѣжъ въ Евангеліе-то отъ Марка че тя “отъ много лѣкари бѣше много пострадала, още бѣше издала и всичко-то си иманіе, безъ да види никаквѣ ползѣ, но повече на злѣ бѣ пристигнѣла. Мар. 5; 26.

П. Защо тая жена не отиде право при Исуса да му ся моли да ѣ исцѣли?

О. Защото тя, по причинѣ на болестъ-тъ си, ся считаше, споредъ Еврейскый-тъ законъ, нечиста, и за това страхъ ѣ бѣше да не ся отрече Исусъ отъ неѣжъ; и освѣнѣ това, тя имаше такавѣ вѣрѣ въ Исуса, што вѣруваше че ако ся допрѣше само до дрехы-тъ му, щѣше да оздравѣ.

Защото думаше си: Ако ся допрѣ само до дрехѣ-тъ му, ще оздравѣѣ. (Ст. 21.)

П. Що и рече Исусъ?

О. А Исусъ като ся обърнѣ та ѣ видѣ, рече: Дързай дъщи: вѣра-та твоя исцѣли тя. И отъ онзи часъ оздравѣ жена-та. (Ст. 22.)